

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.138 van 22 juni 1999
in de zaak A. 42.632/XII-1080.**

In zake : Frans BOGOVIC,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de gemeente MAASMECHELEN.

tussenkommende partij :

de n.v. TER MAAS,
gevestigd te ZOLDER,
Visserpad 29.

D E R A A D V A N S T A T E, X I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frans BOGOVIC op 22 juni 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 20 februari 1990 van de gemeenteraad van Maasmechelen houdende de onderhandse verkoop van twee percelen industriegrond, met een oppervlakte van 1 ha, 69 a, 15 ca, aan de n.v. TER MAAS voor de prijs van 7.326.000 frank;

Gelet op het arrest nr. 35.479 van 14 augustus 1990 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 30 juli 1990;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1990 die de tussenkomst van de n.v. TER MAAS toelaat;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 23 juli 1993 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende
partij;

Gelet op de beschikking van 6 april 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. BLANCKE, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt
voor verzoeker, van advocaat D. VREVEN, die loco advo-
caat F. VERBERNE verschijnt voor de verwerende partij,
en die loco advocaat L. PANIS verschijnt voor de tussen-
komende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij besluit van 2 februari 1988 stemt de
gemeenteraad van Maasmechelen in met de overname, van de
Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke
Ontwikkeling in Limburg, van industriegronden op het

industrieterrein "Oude Buuden", waaronder de in deze zaak betwiste gronden. Tevens wordt het college van burgemeester en schepenen gemachtigd om "de industriegrond toe te wijzen en te verkopen aan kandidaat-investeerders aan de prijs van 250 fr/m²".

1.2. Ubaldo De Vincentiis doet op 22 december 1988, een bod van 5.700.000 frank op twee percelen, samen 1 ha, 69a en 15ca groot.

De ontvanger der registratie schat blijkens zijn verslag van 2 maart 1990 de waarde van de percelen op 6.962.400 frank.

De n.v. TER MAAS in oprichting - voor wie De Vincentiis onderhandelt - ondertekent, in maart 1989, een verkoopbelofte voor de prijs van 7.326.050 frank. Het terrein wordt erin bestemd voor de bouw en de uitbating van een "motel en sportaccomodatie".

1.3. De gemeente Maasmechelen stelt van 2 mei 1989 tot 19 mei 1989, omtrent die voorgenomen verkoop, een openbaar onderzoek in.

Tijdens voornoemd onderzoek worden geen bezwaren noch opmerkingen ingediend.

1.4. Bij deurwaardersexploot van 19 februari 1990 betekenen verzoeker en Frank SMOLDERS aan de gemeente een bod van 8.457.000 frank (500 BEF/m²) voor aankoop van dezelfde percelen.

Daags nadien, op 20 februari 1990, stemt de gemeenteraad in met de onderhandse verkoop aan de n.v. TER MAAS voor de som van 7.326.050 frank, onder de voorwaarden bepaald in de verkoopbelofte van maart 1989.

1.5. Bij brief van 23 april 1990 deelt de gouverneur van de provincie Limburg aan de gemeente Maasmechelen mede dat het gemeenteraadsbesluit van 20 februari 1990 uitwerking mag hebben;

2.1. Overwegende, ambtshalve, dat de vraag rijst of het annulatieberoep tijdig ingesteld is;

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij het bestreden besluit kende meer dan zestig dagen vooraleer hij het annulatieberoep indiende, d.w.z. voor 23 april 1990; dat hij in zijn laatste memorie uitdrukkelijk toegeeft "dat hij (...) reeds in de loop van de maand maart kennis kreeg van de beslissing d.d. 20 februari 1990 van de gemeenteraad"; dat zijn stelling wel is dat er bij de toezichthoudende overheid een bezwaar was ingediend tegen het bestreden besluit en dat dit bezwaar de termijn om tegen het gemeenteraadsbesluit bij de Raad van State in beroep te komen ook te zijnen voordele heeft gestuit;

2.2. Overwegende dat op 23 februari 1990 negen gemeenteraadsleden aan de gouverneur van de provincie Limburg de vernietiging hebben gevraagd van het gemeenteraadsbesluit van 20 februari 1990 om reden dat de verkoop daadwerkelijk gesloten zou worden met een partij die de verkoopbelofte niet had ondertekend en dat er "een formeel en duidelijk hoger bod", uitgaande van "gekende en solide personen" bestond, maar dat dit bod door de gemeenteraad zelfs niet in overweging genomen is; dat, aangenomen dat dit bezwaar ook ten voordele van verzoeker de termijn heeft gestuit om bij de Raad van State de vernietiging van het gemeenteraadsbesluit te vorderen, het beroep ingediend op 22 juni 1990 tijdig is aangezien het bestreden besluit slechts op 8 maart 1990 aan het provinciebestuur opgezonden is zodat de termijn waarbinnen de toezichthoudende overheid het besluit kon vernietigen liep tot 23 april 1990;

2.3.1. Overwegende dat rechtspraak van de Raad van State aanneemt dat het bezwaar tijdig ingediend bij de overheid belast met het schorsings- en vernietigings-toezicht de termijn om een annulatieberoep in te stellen

stuit; dat de bestaansreden van die rechtspraak is dat degenen die zich door een beslissing van het onder toezicht staand bestuur er aldus toe aangezet worden, vooraleer de Raad van State te adiëren, gelijk te krijgen bij de administratieve overheid, die overigens ook vermag de opportuniteit van de beslissing te beoordelen; dat aan die rechtsfiguur van de stuiting echter slechts een beperkte draagwijdte toegekend moet worden, omdat zij een uitzondering inhoudt op de in artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement vastgestelde beroepstermijn en ook afbreuk doet aan het beginsel dat de termijn, waarbinnen de uitvoerbaarheid van administratieve beslissingen onzeker is, zo kort mogelijk gehouden moet worden;

Overwegende ook dat de uitoefening van het algemeen administratief toezicht niet afhangt van het bestaan van een klacht van enige belanghebbende; dat het indienen van een klacht de toezichthoudende overheid er in beginsel ook niet toe verplicht zich over de aangelegenheid te beraden, er een standpunt over in te nemen of een uitspraak te doen over de haar voorgelegde grieven;

Overwegende dat, dit voor ogen houdende, de stuiting van de beroepstermijn rechtstreeks verband houdt met de vraag of de persoon die de Raad van State adieert zelf een poging ondernomen heeft om van de toezichthoudende overheid de vernietiging van het bestreden besluit te verkrijgen terwijl derden, wier stilzitten het bewijs inhoudt dat zij geen beroep wensten te doen op het optreden van de toezichthoudende overheid, zich bij het indienen van het annulatieberoep niet op het voordeel van de stuiting van de beroepstermijn ten voordele van derden kunnen beroepen; dat in die zin de stuitende werking van een tijdig bij de toezichthoudende overheid ingediend bezwaarschrift een persoonlijk en betrekkelijk karakter heeft;

2.3.2. Overwegende dat, in dit geval, verzoeker nagelaten heeft te gelegener tijd aan de toezichthoudende overheid de redenen ter kennis te brengen waarom hij vond dat het gemeenteraadsbesluit van 20 februari 1990 vernietigd moest worden; dat hij zich daarmee zelf de mogelijkheid ontnomen heeft voor de Raad van State te doen gelden dat hij hoopte op een gunstige beslissing van de toezichthoudende overheid; dat het feit dat negen gemeenteraadsleden ieder voor zich die mogelijkheid wel geschapen hebben irrelevant is voor de beoordeling van de tijdigheid van verzoekers beroepschrift; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig juni
1900 negenenegentig, door de XIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.